

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/21/2019
Identifikačné číslo spisu: 3816010611
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3816010611.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. V. pre zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. marca 2019 v Bratislave dovolanie obvineného P. V. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Tibora Bicka proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. februára 2018, sp. zn. 23 To 138/2017, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. V. sa odmieta .

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 29. mája 2017, sp. zn. 2 T 153/2016, uznal obvineného P. V. za vinného zo zločinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to okresný súd obvineného V. odsúdil podľa § 305 ods. 5 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu podmienene odložil so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. súd tiež obvinenému uložil povinnosť podrobiť sa programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd Obvodný úrad Prievidza s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) a obvinený V. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 13. februára 2018, sp. zn. 23 To 138/2017, tak, že obe odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený V. prostredníctvom svojho obhajcu - JUDr. Tibora Bicka, dovolanie zo 16. októbra 2018; v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, a i/ Tr. por.

Uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku Ing. Požgaj, PhD. vychádzal z ohliadky miesta činu a z naň nadväzujúceho stanoviska, ku ktorým došlo pred začatím trestného stíhania, resp. pred vznesením obvinenia. Za týchto okolností znalecký posudok nebol získaný zákonným spôsobom, a preto naň súd nemal prihliadať (viď sp. zn. 4 Tdo 92/2016). Namietal aj, že uznesenie o pribratí znalca nebolo doručené jeho obhajcovi JUDr. Zajacovi, z ktorého dôvodu nemohol podať opravný prostriedok, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Napokon poukázal na to, že popísanými pochybeniami sa odvolací súd nijako nezaoberal.

Na podklade týchto skutočností obvinený V. dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a okresnému súdu prikázal, aby vec opätovne prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa 12. novembra 2018 vyjadril prokurátor tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že spočiatku bola vec objasňovaná ako podozrenie zo spáchania priestupku OO PZ Nitrianske Rudno. V rámci tohto konania bola 20. apríla 2015 vykonaná obhliadka a až následne, po podaní odborného vyjadrenia Štátnej ochrany prírody (ďalej len „ŠOP“) z 18. mája 2015 bolo zrejmé, že nejde o priestupok, ale o podozrenie zo zločinu podľa § 305 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. Z tohto dôvodu OO PZ Nitrianske Rudno vec odovzdalo odboru kriminálnej polície OR PZ Prievidza. Po začatí trestného stíhania bol do konania pribratý znalec - Ing. Radoslav Požgaj, PhD., ktorý predložil odborné vyjadrenie zo 6. júna 2016, pri vypracovaní ktorého zohľadnil aj skutočnosti zistené počas obhliadky, ktorej sa osobne zúčastnil. Na podklade týchto skutočností dospel prokurátor k záveru, že v danej veci nebolo potrebné opätovne vykonávať obhliadku, pričom jeho zistenia sú použiteľné aj v ďalšom priebehu konania. K nedoručeniu uznesenia prokurátor poukázal na zápisnicu o výsluchu znalca, v ktorej obvinený nenamietal osobu znalca a nemal ani iné výhrady k jeho postupu, činnosti, resp. odbornému vyjadreniu zo 6. júna 2016. Z tohto dôvodu prokurátor dospel k záveru, že obvinenému nebolo zásadne upreté právo na obhajobu.

K vyjadreniu prokurátora sa 6. februára 2019 vyjadril obvinený V. tak, že na svojom dovolaní trvá a naďalej tvrdí, že znalecké dokazovanie nebolo vykonané zákonným spôsobom. Zároveň, pokiaľ Trestný poriadok jednoznačne určuje, že uznesenie o pribratí znalca je treba doručiť aj obvinenému a orgán činný v trestnom konaní takto nepostupuje, potom boli jeho práva zásadným spôsobom porušené.

Dňa 21. marca 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že dovolanie obvineného je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K námietke obvineného V. týkajúcej sa nezákonnosti odborného vyjadrenia zo 6. júna 2016 najvyšší súd uvádza, že sa s ňou nestotožnil. Ako bolo uvedené, predmetné odborné vyjadrenie bolo vyhotovené po vznesení obvinenia obvinenému V. z 25. novembra 2015 (č. l. 5), a to na podklade uznesenia o pribratí znalca z 15. januára 2016 (č. l. 76). Skutočnosť, že pri príprave odborného vyjadrenia znalec čerpal zo záverov obsiahnutých v zápisnici o obhliadke miesta priestupku z 20. apríla 2015 (č. l. 116), resp. zo stanoviska ŠOP z 18. mája 2015 (č. l. 72), ktoré úkony boli uskutočnené pred začatím trestného stíhania zo 14. augusta 2015 (č. l. 3), nie je rozhodujúca.

Ako totiž správne poukázal prokurátor, v danom prípade bola trestná vec pôvodne vyšetrovaná ako

podozrenie z priestupku na úseku životného prostredia, pričom k prekvalifikovaniu tohto konania došlo práve na podklade predbežných zistení o rozsahu činu. Ak teda takto získané podklady boli obstarané v súlade s § 51 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (pozn. čo nespochybňuje ani obvinený V.), potom nemožno a priori tvrdiť, že naň nadväzujúce odborné vyjadrenie je nezákonné.

Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že po vznesení obvinenia už nebola vykonaná ďalšia obhliadka, v tomto smere najvyšší súd odkazuje na vyjadrenie znalca Ing. Radoslava Požgaja, PhD. zo 4. apríla 2017, ktorý vysvetlil, že v týchto prípadoch je dôležité, kedy sa dostaví na miesto výrubu; s plynutím času dochádza totiž k oxidácii dreva, čo má negatívny vplyv na určovanie času výrubu. Z uvedeného podľa mienky najvyššieho súdu plynie, že v prípade spomínanej obhliadky, resp. stanoviska ŠOP išlo svojím charakterom de facto o neodkladné úkony (§ 10 ods. 17 Tr. por.), ktoré možno vykonávať len v určitom čase od spáchania skutku. Uvedené platí o to viac, že znalec sa na miesto činu vrátil aj pred podaním odborného vyjadrenia, avšak - vzhľadom na vyššie uvedené, už žiadne ďalšie skutočnosti zistiť nevedel.

V tejto súvislosti preto najvyšší súd upozorňuje na právne závery Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý v uznesení z 10. augusta 2001, sp. zn. 11 Tz 128/2001, skonštatoval, že obhliadka miesta dopravnej nehody, prípadne aj obhliadka vozidiel účastníkov dopravnej nehody, overenie brzdných schopností vozidiel a podobne, možno pokladať za neodkladný úkon, pričom k jeho náležitému vykonaniu je spravidla potrebná účasť znalca. Ak bol znalec pribratý do konania až po vykonaní tohto úkonu, nespôsobuje to nepoužiteľnosť zabezpečeného znaleckého posudku hoci znalec pri jeho vypracovávaní vychádzal tiež z podkladov získaných pri takejto obhliadke. S ohľadom na tú okolnosť, že aj pri obhliadke miesta priestupku bol prítomný znalec Ing. Radoslav Požgaj, PhD., ktorý po vznesení obvinenia predložil odborné vyjadrenie, na obsah ktorého bol tak v prípravnom, ako aj v súdnom konaní vypočutý (č. l. 81, 207), najvyšší súd žiadne porušenie zákona nezistil.

K námietke, podľa ktorej obvinenému V. nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca, a teda nemohol uplatniť právo podľa § 142 ods. 3 Tr. por. najvyšší súd uvádza, že táto nie je pravdivá. Z doručení pripojených k predmetnému uzneseniu vyplýva, že uznesenie bolo 20. januára 2016 doručené vtedajšiemu obhajcovi obvineného JUDr. Pavlovi Zajacovi a nasledujúci deň aj samotnému obvinenému V. (č. l. 76).

Odhliadnuc od uvedeného najvyšší súd pripomína, že podanie sťažnosti proti uzneseniu o pribratí znalca (až na výnimky) podľa § 185 ods. 6 Tr. por. v spojení s § 142 ods. 3 Tr. por. nemá odkladný účinok, a teda „len“ samotné (prípadné) nedoručenie takéhoto uznesenia nespôsobuje nezákonnosť naň nadväzujúceho znaleckého úkonu (viď obdobne rozsudok najvyššieho súdu z 15. novembra 2018, sp. zn. 5 To 2/2018). V tomto smere je totiž relevantná tá okolnosť, že obvinený V. osobu znalca nenamietal ani dodatočne, po doručení znaleckého úkonu, resp. kedykoľvek neskôr.

K námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutých rozhodnutí najvyšší súd bez ďalšieho odkazuje na svoju rozhodovaciu prax, podľa ktorej táto námietka (i keby bola dôvodná) nie je spôsobilá naplniť žiaden dovolací dôvod (napr. uznesenie najvyššieho súdu z 30. novembra 2017, sp. zn. 5 Tdo 74/2017).

Vychádzajúc z týchto úvah najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným V. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, a i/ Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.